

Στά Ιχνη τῶν Ἀγίων

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κροστάνδης (20 Δεκεμβρίου)

Συναντᾶτε, παιδιά, δυσκολίες στά μαθήματά σας; Πῶς τίς ἀντιμετωπίζετε, τί κάνετε;... Μποροῦμε νά ζητοῦμε βοήθεια ἀπό τούς δασκάλους μας, ἀπό τούς γονεῖς μας, ἀλλά καί ἀπό τόν ἴδιο τόν Θεό, ὅπως ἔκανε ἕνα μικρό παιδί πού μεγαλώνοντας ἔγινε ἅγιος!

Ἀπό τό συναξάρι

Μέ τή φαντασία μας θά κάνουμε σήμερα ἕνα μακρινό ταξίδι στή Βόρεια Ρωσία. Ἐκεῖ πρὶν διακόσια περίπου χρόνια, τό 1829, σ' ἕνα μικρό χωριό, στή Σούρα, γεννήθηκε ἕνα χαριτωμένο ἀγοράκι, ὁ **Ἰβάν** (στά ἑλληνικά **Ἰωάννης**). Οἱ γονεῖς του, ὁ Ἡλίας καί ἡ Θεοδώρα, ἦταν φτωχοὶ ἄνθρωποι ἀλλά πολύ πιστοὶ στόν Θεό. Ὁ πατέρας του ἦταν νεωκόρος καί ψάλτης στήν ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ. Ἐπαιρνε συχνά μαζί του καί τόν μικρό Ἰβάν. Ἔτσι **ἔμαθε ἀπό μικρός νά ἀγαπάει τήν Ἐκκλησία καί τήν προσευχή.**

Ὅταν πῆγε στό σχολεῖο ὁ μικρός Ἰωάννης, ἀντιμετώπισε ἕνα σοβαρό πρόβλημα. **Δυσκολευόταν πολύ νά μάθει γράμματα.** Ἐνῶ

διάβαζε ώρες ολόκληρες, μέσα στην τάξη του δέν θυμόταν τίποτε. 'Ο δάσκαλος τόν ρωτούσε καί αυτός δέν ήξερε νά απαντήσει. Στεναχωριόταν πολύ ό 'Ιωάννης, όχι τόσο γιατί τόν μάλωνε ό δάσκαλος καί τόν πείραζαν τά άλλα παιδιά, αλλά γιατί ήθελε, όταν μεγαλώσει, νά σπουδάσει καί νά γίνει ιερέας, νά μιλάει στους ανθρώπους γιά τόν Χριστό. Πώς όμως θά έκπληρωνόταν τό όνειρό του, αν δέν μάθαινε γράμματα;

'Ο 'Ιωάννης δέν απογοητεύτηκε. Είχε μάθει από μικρός νά χρησιμοποιεί **μιά μεγάλη δύναμη, τή δύναμη τής προσευχής**. Έτσι καθημερινά παρακαλούσε τόν Θεό νά του φωτίσει τό μυαλό. Καί κάποια νύχτα έγινε **τό θαύμα!** Καθώς ήταν γονατιστός καί προσευχόταν μέ δάκρυα στά μάτια, ένιωσε ξαφνικά σάν νά 'φευγε από μπροστά του μιά βαρειά κουρίτσα καί τό μυαλό του άμέσως καθάρισε. Άρχισε νά θυμάται όλοκάθαρα όλα όσα είχε άκούσει από τόν δάσκαλο στό σχολείο. Ένιωσε τήν ψυχή του νά ξελαφρώνει! Έκείνο τό βράδυ κοιμήθηκε ήσυχος καί εϊρηνικός. Τήν άλλη μέρα είπε τό μάθημα τόσο καλά, ώστε ό δάσκαλος καί τά παιδιά τόν θαύμασαν. Μέρα μέ τή μέρα βελτιωνόταν.

Πέρασαν τά χρόνια καί ό 'Ιωάννης τελείωσε τό σχολείο. Τό θαυμαστό είναι πώς αυτός πού τόσο δυσκολεύτηκε στό μαθήματα όταν άρχισε νά πηγαίνει στό σχολείο, χάρη στην προσευχή του τό τελείωσε μέ «Άριστα». Πέρασε καί στό Πανεπιστήμιο, στή Θεολογική Σχολή. 'Ως φοιτητής μελετούσε πολύ, αλλά **λαχταρούσε πάνω άπ' όλα τήν προσευχή καί δόξαζε συνεχώς τόν Θεό**.

[Επειδή ό πατέρας του πέθανε νωρίς, ό 'Ιωάννης αναγκάστηκε ταυτόχρονα μέ τίς σπουδές του νά δουλεύει, γιά νά στέλνει χρήματα στή μητέρα του. Κουραζόταν πολύ, αλλά δέν σταμάτησε νά προσπαθει καί νά προσεύχεται γιά νά πραγματοποιηθει ή άγια έπιθυμία του νά γίνει ιερέας. 'Ο Θεός του χάρισε αυτή τή μεγάλη τιμή.] Έγινε ιερέας στην πόλη Κροστάνδη. Γι' αυτό είναι γνωστός ως **ό άγιος 'Ιωάννης τής Κροστάνδης**.

[Ὡς ἱερέας φρόντιζε μέ ἀγάπη γιά ὄλους. Τούς μάθαινε νά ἀγαποῦν τή Θεία Λειτουργία καί τήν Ἁγία Γραφή. Μοίραζε τά χρήματά του στούς φτωχοῦς καί συχνά ἐπέστρεφε στό σπίτι του χωρίς παπούτσια καί πανωφόρι!] Προσευχόταν πολλές ὥρες γιά τά προβλήματα τῶν ἀνθρώπων. Καί ἐπειδή ἦταν **ἄνθρωπος προσευχῆς**, ὁ Θεός τοῦ ἔδωσε τή δύναμη νά κάνει **θαύματα** καί νά θεραπεύει ἀρρώστους.

Ἡ ἀγία ψυχή του πῆγε κοντά στόν Θεό, πού τόσο ἀγάπησε, στίς **20 Δεκεμβρίου τοῦ 1908**. Ὅλοι οἱ χριστιανοί τῆς Ρωσίας ἰδιαίτερα ἀγαποῦν τόν ἅγιο Ἰωάννη τῆς Κροστάνδης καί ζητοῦν τίς προσευχές του. Τώρα πού βρίσκεται κοντά στόν Θεό προσεύχεται γιά ὄλους μας.

Ἡ προσευχή

Ποιά ἦταν, παιδιά, ἡ δύναμη μέ τήν ὁποία ἀντιμετώπιζε ὁ Ἅγιος ὄλες τίς δυσκολίες τῆς ζωῆς του; Πολύ σωστά! **Ἡ προσευχή! Ἡ προσευχή ἔχει τόση δύναμη πού μπορεῖ νά ὑπερνικήσει κάθε δυσκολία καί κάθε ἐμπόδιο.**

Ἡ προσευχή εἶναι μία δύναμη πού δέν τήν ἔχουν μόνο οἱ ἅγιοι, ἀλλά μπορεῖ σέ ὄλους μας νά κάνει θαύματα, **ἂν προσευχόμαστε συχνά, προσεχτικά, μέ πίστη καί ἐπιμονή.**

Κάθε πρωί, λοιπόν, πρὶν ξεκινήσουμε γιά τό σχολεῖο, νά μὴν ξεχνοῦμε νά εὐχαριστοῦμε τόν Θεό γιά τήν καινούργια μέρα πού μᾶς χάρισε καί νά Τόν παρακαλοῦμε γιά τήν οἰκογένειά μας καί γιά ὄλους τούς ἀνθρώπους. **Κάθε βράδυ**, ἐπίσης, πρὶν νυστάξουμε, νά γονατίζουμε μπροστά στήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ γιά νά Τοῦ μιλήσοῦμε. Μποροῦμε ἀκόμη νά προσευχόμαστε **πρὶν τή μελέτη τῶν μαθημάτων μας, πρὶν καί μετά τό φαγητό**, καί ὅποια ἄλλη στιγμή

της μέρας θελήσουμε. Μόνο -προσοχή!- νά κάνουμε πάντα **τό ση-
μείο τοῦ σταυροῦ σωστά**, ὄχι ἀφηρημένα, γιά νά φτάνει ἡ προ-
σευχή μας στόν Θεό.

Μ' αὐτόν τόν τρόπο θά περνοῦμε ὅλη τή μέρα μας συντροφιά
μέ τόν Χριστό καί θά νιώθοῦμε κοντά Του δυνατοί.

(Προτεινόμενα τραγούδια: α) «Προσευχή», ἀπό «Πνευματικές
Ώδές Β'», σ. 283, CD «Χαμόγελα σέ νότες ἐφτά», ἀρ. 1, β) «Πάνω
στά αἰθήρια», ἀπό «Πνευματικές Ώδές Β'», σ. 23).

**Ἡ προσευχή μου στόν Θεό
μέ κάνει τόσο δυνατό!
Ὅλα τά ἐμπόδια ξεπερνῶ.**

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Φωτογραφία τοῦ ἀγίου Ἰωάννη τῆς Κροστάνδης.
2. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
3. Ζωγραφιά.
4. Τραγούδι σέ ἀρχεῖο ἤχου: «Προσευχή».